

Căderea Ierusalimului

***Versetul cheie: „Căci din cauza mâniei Domnului s-a întâmplat aceasta în Ierusalim și în Iuda, încât El i-a izgonit în cele din urmă dinaintea Lui. Atunci Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului.”
2 Regi 24:20***

***Pasaje biblice selectate:
2 Regi 24:18-20; 25:1-21***

„Cei care nu-și pot aminti trecutul sunt condamnați să-l repete.” (George Santayana, *The Life of Reason*, 1905). Poporul Israelului antic a căzut pradă acestui truism. Trecând prin domniile unor regi buni, dar și ale multor regi răi, Israelul și Iuda au epuizat mila și răbdarea Domnului față de ei. Trecutul lor nu le-a influențat prezentul și, ca urmare, au fost condamnați. Statul celor zece triburi ale Regatului Israel a fost distrus de Salmanasar, împăratul Asiriei, cu aproximativ 135 de ani înainte de înfrângerea lui Zedechia (2 Regi 18:9-12). În loc să învețe din istorie, Zedechia a ales să sfideze judecățile lui Dumnezeu.

Profetul Ieremia a indicat clar judecățile care urmau să vină și modul în care Iuda ar fi trebuit să răspundă în mod corespunzător. „Așa vorbește Domnul: Cine va rămâne în cetatea aceasta va muri de sabie, de foamete și de ciumă; dar cine se va da în mâinile caldeenilor va trăi; viața lui va fi ca un răsplătă pentru el și va trăi. Așa vorbește Domnul: Cetatea aceasta va fi dată în mâinile oștirii împăratului Babilonului, care o va cuceri.” (Ieremia 38:2-3) Cu alte cuvinte: „Smeriți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu. Predați-vă caldeenilor, acceptați această pedeapsă divină și veți trăi. Rezistați și veți muri cu siguranță de boală, foamete sau violență.” Respingând smerenia și îmbrățișând aroganța, Zedechia a ales calea sfidării. El nu a crezut și nu a avut încredere în puterea lui Dumnezeu.

2 Regi 24:18-20

Putem învăța o lecție din această povestire și o putem aplica în viața noastră creștină. În primul rând, ascultați de Dumnezeu. Nu căutați „alte opțiuni” pentru a face voia Lui. Nu există astfel de opțiuni pentru creștini. „Îmbrăcați-vă cu smerenie, căci Dumnezeu se împotrivește celor mândri, dar dă har celor smeriți. De aceea, smeriți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu, ca El să vă înalțe la timpul potrivit, aruncând asupra Lui toate grijile voastre, căci El are grijă de voi.” 1 Petru 5:5-7

Voia lui Dumnezeu pare neplăcută, dezagreabilă pentru dorințele noastre pământești? Reflectați asupra mesajului transmis prin împăratul Solomon: „Fiule, nu disprețui pedepsele Domnului și nu urî muștrările Lui, căci Domnul pedepsește pe cel pe care-l iubește, cum un tată pedepsește pe fiul pe care-l iubește” (Proverbe 3:11-12). Apostolul Pavel oferă o perspectivă frumoasă asupra sfatului lui Solomon: „Mai mult, am avut părinți pământești care ne-au pedepsit, și noi le-am arătat respect. Nu ar trebui să ne supunem cu atât mai mult Tatălui duhurilor și să trăim? Căci ei ne-au pedepsit pentru câteva zile, după cum le-a părut bine, dar El ne pedepsește pentru binele nostru, ca să fim părtași la sfințenia Lui.” Evrei 12:9-10

Dacă împăratul Zedechia ar fi avut înțelegerea pe care noi o avem, ar fi ales să se supună Domnului și ar fi trăit. Pedepsele lui Dumnezeu sunt în general percepute ca fiind punitive. Într-o anumită măsură, așa și este. Cu toate acestea, lecția și realizarea mai importantă este că pedepsele Lui sunt spre binele nostru. Ele favorizează creșterea în evlavie. Dumnezeu ne corectează pentru a ne ajuta. Dacă Iuda ar fi ascultat, ar fi trăit, în ciuda distrugerii Ierusalimului. Pentru creștini, acceptarea pedepsei

lui Dumnezeu este în beneficiul lor, pentru ca ei să poată fi „părtași la sfințenia Lui”.